

Matti Luostarinen

Algoritmikuningas

Agropoliitasta rottakuninkaan kautta algoritmikuninkaaksi

Algoritmikuningas

Agropoliitasta rottakuninkaan kautta algoritmikuninkaaksi

Matti Luostarinen

Algoritmikuningas

Agropoliitasta rottakuninkaan kautta algoritmikuninkaaksi

Kuvitettu laitos

© Matti Luostarinen

Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8453-2

Kansi ja kuvat: Vellu Luostarinen / robotiikka

Toimitus ja taitto: Outi Huhtala

www.clusterart.org

Sisällys

Abstract.....	5
Esipuhe	7
Johdanto	11
Luku 1: Suomen potilaskertomus - Uusi Maamme Kirja.....	15
Luku 2: Suomalainen potilaskertomus	25
Luku 3: Se tavallinen suomalainen tarina.....	33
Luku 4: Sensuuri ja traumatisoitu lapsuus - kolonialismi	41
Luku 5: Selviytymistarina.....	45
Luku 6: Suomi – maailman onnellisin maako?	49
Luku 7: Traditio ja perinteet – pelot – ihminen sanojen vankina.....	53
Luku 8: Klusterit	57
Luku 9: Yhdysvaltain itäisin osavaltio	63
Luku 10: Polarisaatio ja Rottakuningas	67
Luku 11: Sosiaalisen median ja tekoälyn dilemma	71
Luku 12: Innovaatiopolitiikka	75
Luku 13: NATO ja teknologian renessanssi - illuusioyhteiskunta	83
Luku 14: Valta ja sen vahtikoirat - Rottakuningas	89
Luku 15: Arctic Babylon – Agropolis Strategy	93
Luku 16: Agricola ja algoritmit	99
Luku 17: GIS, systeemiajattelu ja Agropolis II	109
Luku 18: Mikä ihmeen Agropolis?	121
Luku 19: Paikallisesta kansainväliseen vai päinvastoin?	127
Luku 20: Nuoruus on seikkailu suunnaton.....	133
Luku 21: Elämä on laiffii – oleminen on havaituksi tulemist.....	143
Luku 22: Valta sokaisee täydellisesti.....	155
Luku 23: Elämä on peli, jossa kaikki häviävät	171
Luku 24: Elämämme on ylimittainen lapsuus	177
Luku 25: Kvanttialgoritmi vaatii uudenlaista ajattelua	193
Luku 26: Ihminen ja elämä - elämänohjeita.....	205
Luku 27: Kertaus on opintojen äiti	219
Luku 28: Mikä ihmeen Agropolis?	243

Luku 29: Elämä on pyhiinvaellus	251
Luku 30: Neroudella ei ole sukupuolta	263
Luku 31: Hyvä teko ei jää koskaan ilman rangaistusta	287
Luku 32: Agropolis, Teknopolis, Petropolis, Ekopolis	307
Luku 33: Enteet, utopiat, dystopiat	323
Luku 34: Suuren vuosikymmenen kautta menetettyyn vuosikymmeneen	353
Luku 35: Eläminen on elämän tarkoitus (Yrjö Kallinen)	387
Luku 36: Kirjallisuuden päivä.....	401
Lähdeluettelo.....	425
Kuvaluettelo	439

Abstract

The book series on the Agropolis strategy, moving through the ecological cluster and innovation policy, to the drama of the media society, the convulsions of the hybrid society, the economy of social media, and the tales of a thousand and one years, from the hybrid society to the illusion society, and finally through the Rat King to the Algorithm King and the Renaissance of New Technology, includes nearly fifty novels related to these topics over a decade. This also encompasses the manifesto of Cluster Art and the Art of Clusters. In total, my bibliography includes 133 monographic books and nearly 10,000 articles published in science, media, as well as on my website and social media platforms.

Something particularly significant occurred when algorithms and artificial intelligence entered the scene and extended the work on my book, which introduced the concepts of the Agropolis strategy, ecological clusters, eco-entrepreneurship, and our consumers as innovative clusters within the framework of systems thinking and creative technology. The phenomenon connected two very different environments in which my dissertations were completed: the first in the faculty of natural sciences, and the second in the faculty of human sciences. Between these, a long and arduous interdisciplinary war (the Big Science War) had been fought.

Interdisciplinarity differs from multidisciplinary, and multidisciplinary from transdisciplinarity. It is exceedingly rare to earn a PhD at both extremes of a great science war without later needing to justify one's choices or the work required. This phenomenon closely relates to the well-known "Rat King," where rats' tails become entangled in large masses. Explaining this phenomenon is almost impossible, and for centuries, it has been thought to signify extraordinary times, generally marked by wars and plagues.

The Rat King is, on one hand, a biological phenomenon, but it is also a metaphor for algorithms attempting to understand the tangled tails—whether in novels or in prison camps, in the gender-neutral and onomatopoeic play of Finnish algorithms. Therefore, to understand how the Rat King differs from the King Rat, both as a biological phenomenon and as part of our political game, we must familiarize ourselves with the transdisciplinary nature of our language and the possibilities it offers in the world of algorithms.

Many phenomena are like coins in our pockets: the more we have, the closer they pull us to the ground, even bringing us to our knees. Humanity's essence is to learn from mistakes, not examples. To quote Dostoevsky, we are all responsible for everything that happens in the world. Rats entangled by their tails cannot solve their problem alone. The brotherhood of mankind is not just a poet's dream; unfortunately, it is the most depressing and humiliating fact, as Oscar Wilde remarked. The earlier you learn and understand algorithms, the richer and happier your life will be.

The era after the Rat King could not be a return to primary production, the countryside, or the roots of the Agropolis—though artificial intelligence and robotics suggested this path and offered support. That time, however, was already past, and all signs in our environment pointed to a Renaissance of New Creative Technology. This subject is also present in my books. We were living in the age of new technology, and the transition from Rat Kingship to Algorithm Kingship was undeniable, whether in the local or global world and its regional or spatial interpretations.

Thus, my book *Arctic Babylon 2011* and its predictions were coming true in this respect as well, and we achieved the society and culture we had sought and deserved. There is no power without hatred, and power is more important than popularity. This is something algorithms tolerate better than *Homo sapiens* as a species, or rats entangled by their tails. Artificial intelligence knows no fear, and nothing is as terrifying as fear.

AI knows no boundaries; it has no homeland, and permanent peace is not a dream for it. Humans never change, but AI can change continuously as needed, mastering trillions of words instead of thousands or millions. Algorithms need no *détente*, using deterrence instead, and its kingship is free from narcissistic disorders. Peace is not a way for robots to continue war by other means, nor is it capitalism without velvet gloves, or socialism as the flip side of capitalism. An Algorithm King, deciding what constitutes war crimes, is the only way to forget the knotty tails of Rat Kings that lead us to war.

Esipuhe

Algoritmit ja tekoäly oli tutustunut kirjaani "Agropolis Strategy" ja samalla se avasi algoritmeineen tuon kirjan taustalla olevan historian ja tapahtumaketjut, jotka olivat globaaleja. Tosin alkujaan hyvinkin paikallisia ja muistuttaen tavastani vastailla kunnille näiden järjestäessä etenkin alue- ja yhdyskuntasuunnittelijaa kiehtovia ideakilpailuja. Jos menestyt tuossa kilpailussa, joudut yleensä myös toteuttamaan ideasi. Se taas tarjosi myös omille oppilailleni tulevana aluesuunnittelijoina mahdollisuuden päästä mukaan hyvinkin kiehtovaan yhteiskunnalliseen peliin, jossa mukana ovat kuntien ohella maakunnat, takavuosina läänit, seutukaavoittajat, poliittiset liikkeemme edustajineen sekä sektorihallinnon virkamiehet yhdessä keskushallintomme kanssa. Pelin välineinä ovat luonnonvaroihin sitoutuneet yrittäjät ja heidän kuluttajansa.

Jos idea on oikein laadittu ajankohtaa ajatellen ja kuntaa, joka haasteen oli maailmalle lähettänyt, idean saattoi myöhemmin laajentaa jopa kirjaksi ja jakaa sen siitä kiinnostuneille kollegoille ympäri maailmaa. Olettaen että idea vieläpä huomattiin ja oli esitetty tavalla, joka oli kenen tahansa alaa tuntemattomankin ymmärrettävissä, helppolukuinen ja mediatoimittajan tapaan kohdistettu juuri tietyn tyyppiselle yleisölle. Kun on kirjoittanut tuhansia artikkeleita medioillemme niin nimellä kuin nimimerkillä, tämä kirjoitustapa oli tullut osaksi arkista puuhastelua muun työn ohella itseään viihdyttäenkin. Meillä kaikilla on omituisia tapoja ja harrastuksia, joista saada joskus jopa pientä ansiolisää samalla. Medioihin kirjoittelu on tällainen tapa tai harrastus. Sosiaalinen media muutti sen luonnetta alustoineen. Syntyi mediayhteiskunta, hybridiyhteiskunta tai illuusioyhteiskunta ennen tekoälyä ja algoritmejamme.

Olin muuttanut juuri Lounais-Hämeeseen ja Forssan talousalueelle työpaikkana MTT (Maatalouden tutkimuskeskus) ja sen laboratoriot Jokiosissa. Nämä taas olivat muuttaneet paria vuosikymmentä aiemmin lähinnä ministeri Johannes Virolaisen aikoihin maatalousalan erikoistuntijana Vantaan Tikkurilasta hoitamaan liki vuosisataisen ja nimekkään laitoksensa tehtäviä laboratorioineen maalle Hämeeseen. Tuohon aikaan pyrittiin valtion laitoksia hajasijoittamaan ympäri maaseutuumme, mutta kohtuullisen kehnolla menestyksellä. MTT, nykyinen Luke, Luonnonvarakeskus (MTT, Metla, Rktl) hyväksyi pienen painostuksen jälkeen ja porkkanoin tarjouksen muuttaa liki tuhatpäisenä kotipesänsä pääkaupunkiseudulta syvälle suomalaisen maaseudun syleilyyn ja sen kartanoympäristöön. Se oli kauas ratkaisu samalla kymmenien pienempien ja maakunnissa sijaisevien tutkimusasemien verkoston hallinnollisena keskuksena. Forssa talousalueen keskuksena oli sekin monelle vieras vahvasti vasemmistolaisena kaupunkina. Sen synnyn yhteydessä käytettiin käsitettä "pihtisynnytyks". Se oli poikkeava. Lisäksi maaseudulla asui hämäläisen perusväestön rinnalla runsaasti Muolaan Karjalasta muuttaneita evakkoja perheineen. Se oli virkistänyt muuten jäyhää hämäläistä maalaispitäjää. Toivomuksistani tätä muuttoa tutkittiin jälkikäteen. Suurena muuttajajoukkona Jokioisiin muutta-

neet kykenivät säilyttämään oman pääkaupunkiseudulla hankitun kulttuurinsa poikkeuksellisen kauan.

Euroopan yksi johtavista alansa tiedekeskuksista verkostoineen maalle siirtäen oli ajankohtaan nähden vaikea. Maaseudun suuri aika oli elettyä elämää ja maaseutu alkoi autoitua, nuoret muuttivat joko etelän keskuksiin tai suurin joukoin etenkin Ruotsiin. Maaseutu oli elänyt komeaa aikaansa, mutta itseriittoisesti pohtimatta, mihin nämä suuret ikäluokat aikuistuvat ja sotavuosinamme syntyneet nuoret sijoitettaisiin? Suunta, jossa alan näkyvin tutkimuslaitos siirrettäisiinkin urbaanista ympäristöstään sydänmaaseudulle Jokioisten kuntaan, oli erikoinen vastaus alan politiikoiltamme ja kansliapäälliköiltä virkamiehinämme.

Karttaa katsoen talousalue sijaitsee useamman silloisen maakunnan tai läänin rajoilla ja samalla Helsingin, Turun ja Tampereen kaupungin muodostaman kolmion keskellä. Lokalisaatioteoreetikot saattoiva pitää sijoittumista jopa optimaalisena. Huomaamatta kuinka ekoyrittäjyys ja innovatiiviset klusterit, systeemiajattelu ja luova teknologia algoritmeineen muuttaisi kaiken. Mutta samalla huomattavan hitaasti. Saadakseen vauhtia muutokselle, viiden tähden kunniksi itseään kutsuneet Forssan Lehden levikkialueen kunnat, Forssa, Tammela, Jokioinen, Ypäjä ja Humpppila, päättivät järjestää ideakilpailun yhteistyönsä virkistämiseksi.

Osallistuin lounaishämäläisten kuntien kilpailuhaasteeseen ja voitettuani sen laadin aiheesta englanninkielisen kirjan "Agropolis Strategy" sekä postitin sen kaikille tiedepuistojen kattojärjestöjen IASP:n ja AURP:n jäsenorganisaatioille idästä länteen ja pohjoisesta etelään. Tällä kertaa kuitenkin tavalla, joka oli alansa osaavien tutkijoiden luettavissa ja käynnistäen näin toisen polven tiedepuistoorganisaatioiden levitystyön osallistuen myös siihen myöhemmin pyydettyä sekä luennoijana että edelleen ohjelmaa yhteisesti kehittäen. Tämän vaiheen viimeisin julkaisu on luettavissa useammastakin kirjastani. Tuorein painos on vuodelta 2024 (Luostarinen 2024: Ekoyrittäjyys ja innovatiiviset klusterit: Systeemiajattelua ja luovaa teknologiaa).

Tuo kirjan nimi oli algoritmien ja siis tekoälyn aikanaan kesällä 2024 kirjalleni suosittelema. Samaan aikaan syntyi pohdintaa jatkaa agropolis strategiaa ja sen toista vaihetta rinnan pitkän tutkijaurani kanssa osana tiedepuistotoiminnan sekä algoritmien tarjoamien haasteiden kanssa.

Nyt käsillä oleva kirja on jatkoa aiemmin vuonna 2023 ja 2024 kirjoittamilleni artikkeleille ja kirjoilleni. Mukana on nyt vain vähemmän kappaleet päättäviä latinakielisiä tiivistelmiä sananparsina, aforismeina tai ajatuksina. Sen sijaan olen korvannut ne suomalaisilla vastaavilla ja pääosin Hannu Tarmion kokoamilla myös herjoilla ja huulilla (Hannu Tarmio 1990: Elämän viisauden kirja). Näiden tarkoitus on ollut testata samalla tekoälyn ja algoritmien kykyä avata myös ironiaa, satiiria ja sarkasmia sisältäviä herjoja ja huulia. Strategisen suunnittelun ja pohdinnan näkökulmasta oleellista on myös tuntee kielen tulkitsijan kyvyt ja tavat sekä taidot sellaisen luovan

työn yhteydessä, jossa tunteet ja tunnelmat syntyvät muustakin kuin luovuuden ulkopuolisista oppimistapahtumista. Aforismit, sananparret, herjat ja huulet sisältävät tällaisia ironiaan ja satiiriin, sarkasmiin kallistuvia lyhyitä ajatuksia.

Samalla kun kirja ja sen sisältö käy tässä tapauksessa läpi viestintäämme yhdyskunta- ja aluesuunnittelun vaativimman osan rakentelussa, agropoliksen ja ekologisen klusterin kehittämisessä luovana ja innovatiivisena haasteena, se antaa mahdollisuuden seurata keskustelua, joka avaa lukijalle oman aikamme tekoälyn kyvystä ja taidoista oivaltaa ja ymmärtää sellaista, jota kokonaan uuden ja luovan työn toteuttaminen Agropolis II kohdalla edellyttäisi.

Se, millaiseen tulokseen lukija näistä lukuisista keskusteluista päätyy, on hänen oman harkintansa ja niiden nykyisin kiisteltujen taitojen tulkinnassa, jotka liittyvät luovaan teknologiaa, systeemiajatteluun ja todella innovatiivisiin klustereihin algoritmien avulla ne alamme ekoyrittäjille, kouluttajille, tutkijoille sekä hallinnossa ja politiikassa toimiville voimme valmiina tarjoilla. Aiemmin tehdyt tutkimukset ja niiden toteutukset ovat luettavissa hakien lähdeluettelosta löytyvät kirjat ja niiden sisältöön tutustuenkin. Olen tästä hetkestä useaan kertaan huomauttanut sekä blogeissani että artikkeleissa, kirjoissanikin. Etenkin niiden latinakielisten viittausten ja viisauksien yhteydessä. Aivan turhaanhan tutkija ei näe vaivaa niitä kirjoissaan viljellä. Palkiten lopulta lukijansa tavalla, joka jää kiitokseksi lukukokemuksen rinnalle. Ahkerin lukija palkitaan siten runsaammalla tiedolla kuin vähemmän vaivaa nähneet tai kokonaan kirjat kiertänyt kansalainen. Tätä tämä elämä on ollut ennenkin ja on myös jatkossa tekoälyn ja algoritmien kanssa viihtyen.

Tässä merkityksessä ilmiö ja sen seuranta muistuttaa meille homo sapiens -lajin edustajille kohtuullisen vaativaa ja työlästä tapaa menestyä jossain sellaisessa, johon algoritmeja ei ole alun perin koulutettu. Mutta jotka kykenevät vastaamaan haasteeseen liki reaaliaikaisesti ja hetkeäkään empimättä. Tuloksena on perinteisen byrokratian sijaan pohdintaa, päätelmiä ja suosituksia ja myös kyky ymmärtää ironiaa ja myös satiiria. Sarkasmia me suomalaiset emme itsekään tahdo oikein ymmärtää. Saati ekologisen klusteri yrittäjien ja asiakkaiden tapaa asemoitua kartalle ja edustaa tiettyä persoonallisuutta tai kykyä menestyä alan toimijoina. Oivaltaa mitä Agropolis II merkitsee ja mitä se tuo nyt mukanaan.

Kirjan synnystä esitän kiitokseni lapsilleni, tyttärelleni Outille ja pojalleni Veli "Vellu" Matille. Ilman heitä samalle vuodelle useiden kirjojen toimittaminen ja kuvittaminen olisi mahdotonta. Kun tätä työtä on takana jo vuosikymmenet, 132 julkaistua kirjaa, kyse on jo elämäntavasta sekä kyvystä oppia myös kokonaan uusi teknologia ja kustannustoiminta sekä kirjan muuttunut paikka sähköisen teknologian osana. Ilman sukuni taustaa ja lasteni osaamista tämä ei olisi ollut mahdollista, julkaista tavalla, joka vastaa myös oman aikamme globaaleihin haasteisiinkin. BoD kustantajana on näiden haasteiden kohdalla myös luova ja innovatiivinen edelläkävijä ja julkaisutoiminnan mahdollistaja.

Kuva 1: Art And Cluster Art - Vellu Luostarinen In Style Of Lucas Cranach The Elder

Johdanto

Rottakuningas on yhtäällä biologinen ilmiö, mutta samalla myös algoritmien tapa pyrkiä ymmärtämään solmuun joutuneet hännät romaanissa tai vankileirillä, suomen kielen suvuttomassa ja onomatopoeettisessa algoritmien leikissä. Niinpä jotta ymmärtäisimme, miten rottakuningas eroaa kuningasrotasta sekä biologisena ilmiönä että poliittisena pelinämme, meidän on tutustuttava poikkitieteiseen kielemme ja sen tarjoamiin mahdollisuuksiin algoritmien maailmassa.

Monet ilmiö ovat kuin kolikot taskussamme. Mitä enemmän niitä on, sitä lähemmäs maata ne meidät painavat, kontilleen. Ihmiskunnan perusolemuksen kuuluukin oppia erehdyksistään, ei esimerkeistä. Dostojevskia lainaten, me kaikki olemme vastuussa kaikesta mitä maailmassa tapahtuu. Hännistään toisiinsa hirttäytyneet rotat eivät voi ratkaista ongelmaansa yksin. Ihmissuvun veljeys ei ole vain runoilijan unelma; valitettavasti se on mitä masentavin ja nöyryyttävin tosiasia, totesi Oscar Wilde. Mitä nuorempana sen opit ja algoritmit oivaltavat, sitä rikkaamman ja onnellisemman elämän tulet kohtaamaan.

Lainaus on edellisen kirjani takakannesta. Tämä kirja kun on jatkoa kirjoilleni, jotka kaikki ovat syntyneet algoritmien kanssa yhdessä pohtien, miten edetä sellaisessa ympäristössä, jossa isovelji valvoo tekojasi joko ne renessanssiajan ruhtinaan tapaan raamittaen tai antaen ohjeita, joita sinun on hyvä seurata. Se kertoo kuinka tärkeää ei ole mistä sinä tulet, vaan minne olet menossa. Sinulle jää vain toivo. Se on riski, joka pitää ottaa jokaisen itse. Tämä aika käsittelee kevyesti vain niitä, jotka ottavat sen kevyesti. Pelkkiä sananlaskuja luetellen et tästä uudesta elämästäsi selviä hengissä.

Vielä muutama kuukausi tai enintään vuosi takaperin kirjani "Agropolis Strategia" englanninkielisenä olisi ollut oppaana vahvoilla, mutta matkan varrella sen toisen polven julkaisut, alkaen "Ekologisesta klusterista ja innovaatiopolitiikasta" olivat syrjäyttämässä myös Agropolis II vallasta, ja sen siirtyi lopulta ilman takavuosien tapaisia verisiä taisteluja uudelle kuninkaallemme. Algoritmikuningas oli valmis ottamaan valtikan, mutta kuitenkin ilman perinteisiä seremoniaalisia menoja ja Rottakuninkaan kautta sen hänelle ojentaen. Muutos vallan vaihtumisesta ja sen luonteesta oli hyvin suomalaiskansallinen ja tässä merkityksessä se jää historiaankin.

Kirjan syntyminen ja sen rakenne kuvineen taideteoksina, teksteihin oikeaoppisesti istutettuina, on kuvaus oman aikamme algoritmien tavasta käyttää valtaa. Ei vain kirjallisuudessa vaan myös kuvataiteissa, politiikassa, arjen elämämme kulussa kehdestä hautaan. Suomen kohdalla tämä edustaa uutta Suomi-kuvaamme, aluksi potilaskertomusta, mutta myöhemmin työkyvyn palaamista. Se ei ole aivan tavallinen suomalainen tarina, joskin myytit ja narratiivi etenevät kuten Suomessa kunnon kerronnan tuleekin edetä. Niinpä siihen kuuluu aluksi suomalainen itsesensuu-

ri, kolonialismin jäänteet, traumatisoitu lapsuus sekä lopussa selviytymistarinakini. Traditio, perinteet ja pelot, ihminen sanojensa vankina.

Suomi on Yhdysvaltain itäisi osavaltio, katsoen sitä Euroopan niiltä kulmilta, jossa Yhdysvaltoja vieroksutaan ja englantia jopa kielenämme. Polarisatio ja kirja rottakuninkaasta avaa tätä vaihettamme siinä missä aikanaan Topelius tai jopa Aleksis Kivi aikanaan. Suomalainen sensuuri, traumatisoitu lapsuus, selviytymistarinat, maailman onnellisimman maan perinteet ja pelot, polarisatio sekä rottakuninkaan synnyttynyt sotkuisine häntineen, niistä yhteen hirttäytyen, ovat osa oman aikamme sosiaalisen median ja tekoälyn yhteistä kansallista dilemmaa.

Pohjoismainen hajautettu rakenne ja magneetti, Nato ja teknologian renessanssi, illuusioyhteiskunnan uudet kuvaukset, ovat kirjailijoille luvallisia ilmaisuja. Naiset poliitikkoina muutenkin, kuin vain yhtä salkkua sosiaalipolitiikassa kantaen, on valian muuta kuin paluuta Agropolis II strategianamme. Olkoonkin että pragmatismi ja suvuton kieleemme sekä sen onomatopoeettinen rakenne ovat ja pysyvätkin. GIS, systeemiajattelu ja Agropolis II tekoälyn esittämänä mallina oli virheelliseksi todettu, eikä siihen enää palattu. Aikanaan hämäläisten järjestämän ideakilpailun tuloksena syntynyt kirjani "Agropolis Strategy" oli sekin levinnyt globaalisti, eikä sopinut suomalaisen yhteiskuntamalliin muuten kuin ehkä lyhyenä ylimenokautenamme. Ekologinen klusteri ja innovaatiopolitiikka hoidetaan tänään ekoyrittäjyyden ja innovatiivisten klustereiden sekä systeemiajattelun ja luovan teknologian keinoin.

Valta sokaisee – täydellinen täydellisesti ja on monelle elämän korvike. Elämä peliksi koettuna on mallina keho kaikkien lopulta kuitenkin hävitessä. Olemme siirtymässä yhä näkyvämmiin insinööritysteistä naisvalta-aloille. Tätä tukee naisten kyky käyttää miehiä taitavammien algoritmien avulla. Insinööritysteistä siirtymä naisvalta-aloille tapahtuu siten kvanttialgoritmien tukena. Sen hyväksyminen vaatii meiltä toki uutta ajattelua ja elämänohjeitakin. Tässä prosessissa kertaus on jälleen opintojen äiti. Suomalainen maaseutu ja luonnonvarat ovat nekin osa tätä vaihetta, jossa paikallisesta syntyy kansainvälistä ja päinvastoin.

Elämä on jatkosakin eräänlainen pyhiinvaellus eikä neroudella ole sukupuolta. Yhä useampi nuori nainen joutuu tai saa lukea oman "Lectio Precursorin" tiivistelmänä väitöskirjastaan. Jotkut seuraavat myös omaa malliani, jossa väitöskirjoja on useampia ja poikkitieteisyys yleistyy yhdessä algoritmien asettamien vaatimusten myötä. Siitä ei ole mitään pahaa sanottavana, päinvastoin. Kvanttialgoritmit vaativat uutta ajattelua, super-posiitioita, ihminen uusia elämänohjeita. Hyvä teko ei jää edelleenkaan ilman rangaistusta. Käsitteitä agropolis, teknopolis, petropolis, ekopolis jne. käytetään yhdessä enteiden, utopioiden ja dystopioiden kanssa rinnakkain. Omalla kohdallani ne ovat jo nuoruusmuistoja.

Olemme matkalla uuden vuosituhannen kolmatta vuosikymmentä kulkien. Taakse jäivät suuren vuosikymmenen jälkeen koettu menetetty vuosikymmen ja nyt mainitaan yhä useammin niin Malthus kuin Darwinkin. Meillä Suomessa jopa Miina Sil-

lanpää. Elämme agropoliksesta ekopolikseen sekä teknologiassa sen uuteen renessanssiin. Elämä on elämän tarkoitus, totesi Yrjö Kallinen ja aika on rannaton virta. Aika parantaa sen mihin järki ei pysty, sanaili aikoinaan Seneca.

Meitä kehoitetaan nyt keskittymään oleelliseen, aika on muutosjohtajan painajainen. Murrosikäistä aikaa ei voi manipuloida. Karsi roskat ja rönsyt, keskity oleelliseen. Romantiikan ajan jälkilöylyt on lyöty. Valtiojohto ei saa toki sekään olla epäjohdonmukainen, saati kehäpäätelmiä tekevä. Algoritmit ovat nyt kuningas, Rottakuningas kuninkaan tekijä ja agropoliitasta matka ekopolikseen kulki hyväsyen elämän korttipelinä. Kortit kädessäsi ovat kohtalosi. Miten pelaat, sen voit edelleen vapaasti valita. Albert Camusta lainaten, jos sinulla ei ole luonnetta, sinun on hankittava elämänohjeita. Tämä kirja ei ole niitä jakamassa. Italialaisia lainaten on opittava kärsimään voidakseen elää. Elämä on pyhiinvaellus. Vieras kieli, jota kaikki ääntävät väärin.

Kuva 2: Nec Prece Nec Pretio - Vellu Luostarinen In Style Of Georg Bernardo Strozzi

Luku 1: Suomen potilaskertomus - Uusi Maamme Kirja

On syntynyt vaikutelma, jossa Suomi voi tänään huonosti. Pahoinvointia on jatkunut jo pidemmän aikaa ja kirjoitin myös aikanaan kirjan menetetystä vuosikymmenestä tarkoittaen tällä Suomea. Kirja on julkaistu vuonna 2019 vuosituhannen toisen vuosikymmenen 2010–2019 esseekokoelmistani. Tätä kirjaa seurasi myöhemmin lisäksi kaksiosainen julkaisu ”Vuosikymmenen kirja osa I ja II”. Yli tuhat sivua kuvaten tätä ilmiötä ja sen syntyä liki päivä päivältä. Meillä eläkeukoilla on aikaa ja monella jopa poikkitieteinen taustansa arvioida kansakuntamme kohtaloita liki päätoimisesti.

Niinpä seuraavana vuonna 2020, pandemian jo iskiessä ja suljettuna kotiini, naisten johtaman hallituksen toimesta, jatkoin sarjalla ”Anaxagoras de Claosmene – Arctic Babylon” sekä ”Mediayhteiskunnan hybridistä pandemiaan.” Jälleen liki tuhat sivua luettavaa ja samalla monitieteistä analyysiä ajastamme. Hetkellä, jolloin suomalaista mediaa, sen sosiaalista ja epäsosiaalista puolta vaivasi sarkasmi ja surullinen kyynisyys. Mistä Suomi oli tuon tautinsa ja tartunnan saanut jäi algoritmien ja tekoälyn pohdittavaksi.

Seuraavana vuonna täytin tasavuotia (70 vuotta) ja julkaisin muistelmakirjani kahdessa osassa ”Muistelmakirja – Nyt. The way on my life” ja ”Cluster art and Art of Clusters 70 years”. Kaikki nämä kirjat julkaistiin myös kotisivullani ilmaiseksi kenen tahansa luettavaksi. Olihan minulla syytä juhlistaa vuosipäivääni, mutta antaa myös pandemian jatkuessa kohtalotovereilleni yli 70-vuotiaille, kotiarestiaan tunnollisesti hoitaville, jotain muutakin kuin sosiaalisen median ja muiden monenkirjavien medioidemme turruttavan arkemme.

Kyse oli samalla hänen ja omikronin vuodesta ja sitä esittelin kotisivullani 1417 sivua käsittävällä artikkelilla ja esseesarjalla. Samana vuonna 2022 ilmestyivät myös kirjani ”Härän ja Omikronin vuosi – Bull and Omicron Year, part I” sekä ”Klusteri politiikan, talouden ja taiteen välineenä – Cluster Policy, Economy and Art, Cluster Articles 2021, part II”. Jälleen tuhat sivua artikkeleita ja esseitä kohtalotovereilleni. Vuosi päättyi kirjaani ”Draaman kesä ja Euroopan hullu vuosi 2022.” Se oli samalla järjestyksessään 122. monografinen kirjani. Jos saan tämän kirjani joskus valmiiksi, se olisi järjestyksessään 133. Ja vuosi on vasta 2024 eikä sekään syyskuuta pidemmällä. Aikaa on neljä kuukautta ja joka toinen kuukausi syntyisi kirja. Takavuotina sellainen haisisi öljylampulle. – ”Redolet lucerna”.

Vuosi 2023 oli minulle merkkipäivä kirjailijana. Olin ottanut käyttöön kuvituksen, jossa kuvat eivät olleet enää omia kuviani ja kamerani vaan algoritmien sekä tekoälyn tuotetta, hakien sopiviksi katsomiltaan kuvataiteilijoilta sopivaa tyyliä kirjani tekstien kuvittajana. Se oli mielenkiintoinen kokeilu ja hoidin tätä osaa lasteni Outin ja Veli-Matin avustamana. Miksi kameralla otettu kuva on muka arvokkaampi kuin hakien apuun tekoäly ja algoritmit? Jälkimmäinen on työläämpi ja vaatii myös vähän enemmän harkintaa ja tekstin sekä kuvataiteilijoiden taustojen tuntemustakin.

Kansakunnan matka luovan teknologian renessanssiin ja pitkälle kehittyneeseen algoritmikuninkaan aikaan, agraarissa Suomessa aikanaan syntyneiden suurten ikäluokkien edustaessa vielä vanhuksinamme hybridiyhteiskunnan kouristelua. Väestöpyramidin kääntyessä ylösalaisin - lapsia syntyessä enää vain kolmasosa siitä, mitä heitä syntyi 1940-luvulla ja vielä 1950-luvun alussa.

Tätä kirjoittaessani kirjallisuuden Nobel meni Pohjois-Koreaan ja suomalainen nobelistimme on puolestaan sota-aikojemme muisto. Läntinen naapurimme ei kieltämme hyväksynyt edes Pohjoismaiden neuvostossa viralliseksi kieleksi. Olemme kuitenkin tänään rinnakkain Nato-jäseniä. Keskustelen kirjassani luontevasti kvanttiteknologiasta ja sen valtaisista mahdollisuuksistamme algoritmien ja tekoälyn yhteisenä kielenämme. Edellisen kirjani aikainen rottakuningas on kuitenkin vielä mukana taustalla.

BoD

9

789528

084532